

Boek over de Gouden Peelhelm

Wie de inhoudsopgave van het nieuwe boek van Huub Kluijtmans bekijkt kan de indruk krijgen dat de auteur op twee groepen lezers mikt. De heemkundigen en heemkundig geïnteresseerde personen die in en om de Peel wonen (of breder: in Brabant-Limburg). Uitvoerig wordt verteld over veen en veenvorming, de gevaren van dit vroegere moeras, de sage van de weg van mijl op zeven (Van Meijel op Sevenum), hoe de turfgraverij in elkaar zat, wie de betrokken turfgravers waren (en hun families), wat de geologische kenmerken waren van de plaats waar onder meer de helm werd gevonden (het

Zinkske, een Pingoruïne) , de vondst van de Sierschijf van Helden en de Ringkraag van Meijel (beide niet ver daarvandaan) en de betrokkenheid van de gemeenten en hun burgemeesters.

Geleidelijkaan ontwikkelt zich in het boek het verhaal van de interpretatie van de vondst en vondstomstandigheden van de Gouden Peelhelm aldaar en dat loopt uit op een historische interpretatie van de helm zelf (waarvan er geen tweede bestaat). Dat is het verhaal voor archeologen, historici en classici. Dat verhaal betreft de tocht van Constantijn door de zuidelijke Nederlanden naar Trier en naar de regio van de Milvische brug. Met daar de ervaring met het meteorologische Halo-effect , o.m. door Jona Lendering beschreven en door Huub Kluijtmans verder geïnterpreteerd.

Het kan best dat bij lezers de gedachte opkomt: had maar twee boeken geschreven, want mij interesseert dat hele Peel-verhaal niet of dat ingewikkelde interpretatieverhaal achter de Gouden helm is aan mij niet besteed. Vooroordelen.

Wie echter het boek goed leest ziet dat beide verhalen nodig zijn om de hoofdstellingen van het boek te onderbouwen. Deze stellingen zijn:

1. Deze oudheidkundige toevalsvondst in 1910 was geen depositie. De archeologen die dat in de jaren rond 2000 even arrogant als dogmatisch beweerden in een boek dat in 2006 uitkwam, staan nu nogal duurzaam voor schut. Het gaat om een hoogwaardige oudheidkundige vondst van turfgravers , dus geen archeologische opgraving, en deze moet heel anders uitgelegd worden.
2. De Gouden Helm heeft regelrecht te maken met het beleid van Constantijn de Grote en presenteert ook zijn geloof in het Christendom. Constantijn trok vanuit Engeland door het gebied van Tongeren – Blerick richting Trier en vandaar naar de regio Rome. Begeleid door manschappen die bij de Milvische Brug met moed geladen werden. Een rijkelijk beloonde legeraanvoerder keerde jaren later naar zijn streek terug. Niet om te offeren aan de Goden; hij geraakte met zijn paard (en metgezellen) in het moeras en kwam om.

Het o.m. door Jona Lendering besproken Halo-verschijnsel heeft

Huub Kluijytmana intensief geïnspireerd. Huub is een amateur en vooral en verteller. Bij het coachen van zijn boek gedurende 4 jaren moest hij steeds indringend teruggefloten worden bij de zoveelste herhaling. Het uiteindelijke manuscript (met 89 afbeeldingen) is nu voldoende in balans gekomen.

Ontroerend is in de tekst het eerbetoon aan Huubs vader: Leo Kluijtmans, voorheen landelijk bekend als ‘ziener’ van de Peel’. Een impliciete boodschap in het boek is wel dat vader Leo de Gouden Peelhelm veel beter aanvoelde dan de kortzichtige archeologen van 2000 / 2006 tot heden. De gouden Peelhelm is een unieke casus in de geschiedenis van het Romeinse rijk.